

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1243/2023
29.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Гвоздена Гргура, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 134/21 од 27.02.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 436/23 од 26.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Гвоздена Гргура, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 134/21 од 27.02.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 436/23 од 26.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 134/21 од 27.02.2023. године окривљени АА, између осталих, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године. Истом пресудом од окривљеног су одузети примљени поклони и имовинска корист и изречена му је мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности полицијског службеника у трајању од три године, од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 436/23 од 26.09.2023. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 134/21 од 27.02.2023. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљени, за продужено

кривично дело примање мита из члана 367. став 2. у вези члана 61. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од једне године, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Жалба браниоца окривљеног у преосталом делу, као и жалба ВЈТ у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције одбијене су као неосноване, а пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 134/21 од 27.02.2023. године, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Гвозден Гргур, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, али из образложења захтева произилази да га подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је првостепена пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати. Као незаконити доказ наводи видео снимке који су прикупљени применом посебних доказних радњи трајног праћења и снимања а по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду КПП Пов 90/2018 (у захтеву је грешком наведен број наредбе Вишег суда у Новом Саду КПП Пов 30/2018) од 04.09.2018. године која се односила на лице ББ. По наводима захтева наведена наредба је незаконита јер је донета супротно одредби члана 171. и 172. став 1. и 2. у вези са чланом 161. ЗКП, није адекватно образложена а став судије у наредби је потпуно неодређен у погледу повода за њено доношење, такође није наведено које кривично дело врши или припрема да изврши лице према коме се примењује посебна доказна радња, нису наведени потпуни подаци за лице према коме се примењује посебна доказна радња, рок трајања наредбе је погрешно одређен тако да је наредба трајала један дан дуже од максимума које ЗКП дозвољава. Стога по оцени браниоца прибављени материјал који је у току кривичног поступка коришћен као доказ није могао бити коришћен и суд је требало да га издвоји из списка.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи били су истакнути и у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Гвоздена Гргура, те били предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 134/21 од 27.02.2023. године. Апелациони суд у Новом Саду је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4, од другог до шестог става пресуде Кж1 436/23 од 26.09.2023. године изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

И по налажењу Врховног суда наведена наредба судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције донета је у свему у складу са одредбом члана 172. ЗКП, при чему из исте произлази да је довољно образложена и да садржи све елементе прописане одредбом члана 172. став 2. ЗКП, а из наредбе се јасно види из којих чињеница и околности – оперативна сазнања Сектора унутрашње контроле МУП-а РС, судија за претходни поступак изводи закључак да у тој фази поступка постоје основи сумње да је осумњичени ББ са више НН лица, цивила и полицијских и царинских службеника на ГП Хоргош, извршио и да припрема извршење кривичних дела за која се ова мера може одредити, те да је њено предузимање неопходно ради обезбеђења доказа за кривично гоњење чије би прикупљање на други начин било знатно отежано. Сходно томе и докази прикупљени применом посебних доказних радњи тајног праћења и снимања представљају законите доказе.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Гвоздена Гргура, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић